

אליהם אל יעקב וגוו', [ויאמר אלהים לישראל] אל פירא מרדה מצרימה כי לגווי גדור אשימך שם. ומה שאמרת אולי אסלך שכינתי מביך - אני ארד עמק מצרימה. אמר עוד, פוחד אני שמא אקבר שם ולא אזכה עם אבותי. אמר לו, ואני עולך גם עלה. עולך - מזרים. גם עלה - להקרבר בקרבר אבותיך.

משום מה רצה להעלות עצמו ממצרים: אחד - כדי שלא יעשנו מפניהם יראה, שהרי ראה שעידן הקדוש ברוך הוא להפרע מיראתם. ואחד - שראתה ששכרינה פשים מדורה בין בניו בגולות. ואחד - כדי שהיה גופו/dr בין גופות אבותיו להככל ביןיהם, ולא ימנה עם רשיינו מזרים.

ושנינו, הגוף של יעקב נמושך מיפויו של אדם הראשון, והיתה דמותו של יעקב דמות עליונה וקדושה, דמותו של הפסה הקדוש, ולא רצה להקרבר בין רשעים. וסוד הדבר, שבאות אין כלל פרוד, ועל זה כתוב ושכבותי עם אבותי. ויקרא לבנו ליעוסף. בנו - בדורות אחת של הפנים, משום שברצון הרות ומלב הוליד אותו יותר מבלם בא ראה מה כתוב, בראשית שערת קחתק את איש, שכלל רצונו של יעקב היה ברחל, ומשום מה ויקרא לבנו ליעוסף.

שנינו, רבי שמעון פתח ואמר, (דברים כט) הנסתורת לה אליהנו, בא ראה הנסתורת לה אליהנו, בא ראה כמה יש לאדם להזהר מחתאו ולהסתפל שלא עבר על מצות רboneo, שנינו, כל מה שאדם עושה בעולם הזה, אותם מעשים בתוכים בספר ונכנים בחשבון

הנסתורות לה אלקינו, תא חזי, כמה אית ליה לבר נש לאזדהרא

וזילמא קדשא בריך הוא יסלק שכינתי מני קקדמיתא. מה כתיב, (בראשית לה) וירא אליהם אל יעקב וגוו'. (בראשית מו) [ויאמר אלהים לישראל] אל פירא מרדה מצרימה כי לגווי גדור אשימך שם. ומה דאמרת דילמא אסלך שכינתי מביך, אני ארד עמק מצרימה. אמר עוד, דחילנא דילמא אתAKER פמן, ולא אזכה עם אבותי. אמר ליה ואני עולך גם עלה. עולך, מזרים. גם עלה, לאתAKERה בקרברא דאבותך.

בנני מה, בעא לסלקא גרמיה מזרים. חד, דלא יעבדון מגיה דחלא, דהא חמא דקודשא בריך הוא זמיין לאתפרקא מיחליהון. וזה, דחמא דשכינטא ישוי גופיה דיר בין גופיהו דאבותותיו לאתכללא בגיןיה, ולא יתמי עם חייביא דזרים. ותניין, גופא דיעקב, אהמשיך משופרו דאדם הראשון, והוה דירקניה דיעקב, דיוקנא עלאה קדישא. דיוקנא דקורסיא קדישא, ולא בעא לאתAKER בגין חייביא. ורוא דמלחה, דבאבחן לית פירקא כלל. ועל דא כתיב ושכבותי עם אבותי.

ויקרא לבנו ליעוסף, בנו, בחד דיוקנא דאנפין, בגין דברועיתא דרוחא ולבא, אולדיד ליה יתר מבלחו. תא חזי, מה כתיב, (בראשית ל) המעת קחתק את איש, דבל רועיתא דיעקב ברחל הוה, ובгинז מה (דף רבב ע"ב) ויקרא לבנו ליעוסף.

האנא, רבי שמעון פתח ואמר, (דברים כט) הנסתורת לה אלקינו וגוו'. הנסתורת לה אליהנו, תא חזי, כמה אית